

Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia

Treball de Final de Grau

**Com t'imagines la vida amb 30 anys?:
Joventut, projectes de futur i vida quotidiana**

Resum executiu

Autora: Hayat Said Xixons

Tutoritzat per: Anna Tarrés Vallespí

Aquesta recerca analitza com les variables del context social del jovent es relacionen amb el procés de construcció del projecte de vida. Des d'una perspectiva interseccional es documenten i analitzen aquests projectes i la seva relació amb les variables de gènere, edat i classe social.

Els projectes de vida no només tenen a veure amb un procés racional d'interessos sinó que són enllaçats amb altres projectes familiars, generacionals, de gènere... Són clarament condicionats per les estructures socials i per tots aquells rols establerts dins aquestes. És per això que determinants socials com el gènere travessin totalment les expectatives de futur (amb el que es produeix la reproducció social) amb qüestions com la divisió sexual del treball o la centralitat de la família al projecte vital (Moreno, 2018).

Els resultats de la recerca de Da Silveira, Lovato i De Lucca assenyalen com els joves provinents de sectors socioeconòmics més baixos parlen de la necessitat d'assolir estabilitat financera, d'habitatge i treball abans de contemplar la família, mentre que els joves més benestants posposen la creació de la família per motius de cicle de vida. En el cas de joves en risc d'exclusió social també és interessant destacar que la majoria de projeccions de futur són al voltant de l'oci i el temps lliure, igual que la meta principal de tenir diners provinents d'una feina estable i mudar-se del barri on viuen (Garcés-Delgado, Santana-Vega i Feliciano-García, 2020).

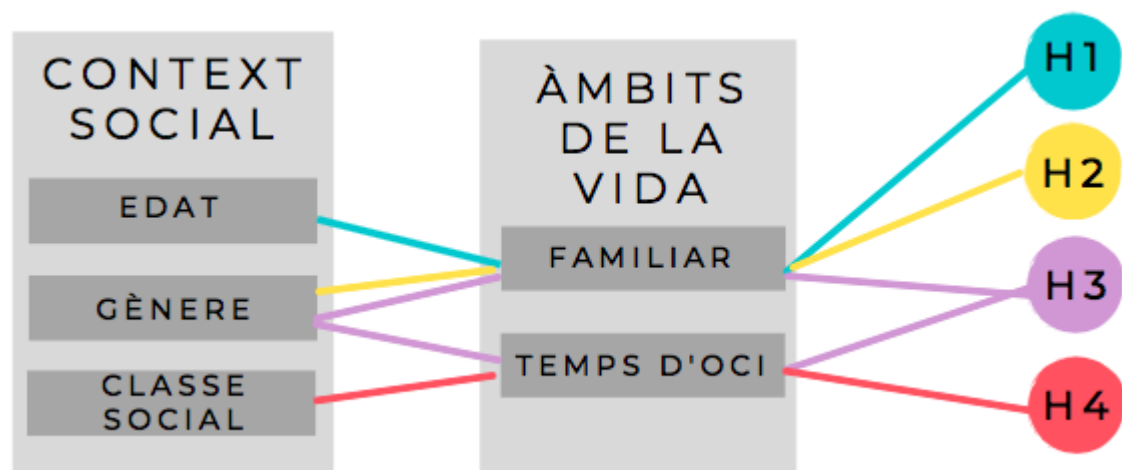
Partint, doncs, de la pregunta inicial "Com interactua el context del jovent amb la constitució del projecte de vida de la seva vida quotidiana?", es desenvolupen quatre hipòtesis:

H1-La idealització de la família nuclear es va reduïnt amb l'edat

H2-Les noies mostren més meditació al voltant del projecte familiar

H3-Les noies contempen el temps d'oci com una qüestió marginal al seu futur

H4-La importància de l'oci en el projecte de vida és major en joves de classe treballadora

Per tal de donar resposta a la pregunta de recerca, la recerca s'ha sustentat en una metodologia qualitativa que ha consistit en 11 entrevistes semiestructurades a joves. El perfil de les persones s'ha seleccionat segons tres variables: gènere, edat (dividida en dues franges de 18-20 anys i de 26-28 anys) i posició socioeconòmica.

Pel que fa a la primera hipòtesi, no es pot afirmar que l'edat comporti una desidealització de la família nuclear. Malgrat es parli de la possibilitat de tenir parella, en pocs casos es presenta com a una figura estable i permanent, ni com a necessària per tenir criatures i durant la seva criança.

“Sí que de vegades penso que em vindria de gust tornar-me a enamorar, però seria amb molts condicionants, o sigui una relació molt poc a poc i a foc lent, per suposadíssim que no seria una relació de “per tota la vida” perquè em moro” (LUCÍA, 26 anys)

En relació a la segona hipòtesi, els nois expressen tant implícita com explícitament meditar poc el seu projecte de vida. Per contra, gran part de les noies entrevistades ho relacionen amb l'angoixa i l'estrès. Malgrat moltes no poden imaginar planificant al detall el seu projecte futur, sí que senten la obligació i pressió externes de tenir-ho més en ment de forma quotidiana.

Pel que fa a la tercera hipòtesi, la seva validació és parcial. En tots els casos es valora el temps d'oci com una prioritat, però les noies sí que expressen ser-ne conscients de la necessitat de mediar els temps i les seves exigències. Les tasques domèstiques i de cura no són vistes com un sacrifici del temps personal, sino que s'incorpora com una obligació

més que cal atendre.

“Jo crec que si t’organitzes bé sí, i has de ser conscient que quan neteges, neteges, quan fas esport, fas esport, etc. es redueix molt l’estona que dediques a cada cosa, has de ser més productiu, jo crec que sí, jo crec que tot és possible ben organitzat, llavors agafaria tot allò que és important per mi i organitzaria com ho puc fer” (POL, 20 anys)

I en referència a la última hipòtesi, el temps d’oci és igual de preuat i valorat per tothom amb la diferència dels mitjans disponibles per gaudir-lo: alguns joves de classes mitges contempen la opció de tenir treballadores de la llar, cangurs o fins i tot residències. Si ho interseccionem amb l’eix de gènere podem veure com el temps d’oci en nois de classe mitja apareix com a una qüestió menys valorada perquè es dona per descomptada.

Amb tot això podem observar, en resum, com malgrat pugui semblar que hi ha un trencament amb models clàssics, el gènere segueix jugant un paper clau en les expectatives de vida quotidiana, afectant el temps lliure i els rols assignats dins el model familiar. D’altra banda, podem veure també com les classes mitges poden externalitzar les obligacions reproductives, mentre d’altres les han d’incorporar a l’organització quotidiana sense qüestionaments. D’aquesta forma els joves donen el temps d’oci per suposat i poc valorat, especialment els nois joves de classes mitges.